

Ressò

Desembre 12

Qui m'ha tocat? (Lluc 8,45)

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN

Qui m'ha tocat?

En la narració evangèlica de la curació de la dona que patia de fluxos de sang, davant de la queixa de Jesús de “qui m’ha tocat” Pere tenia tota la raó quan va dir: “mestre tota la gent t’envolta i t’empeny”. Venia a dir-li: Perquè et queixes? Però és veritat que la curació d’aquesta dona que el va tocar i es va curar té unes característiques especials. En certa manera va robar a Jesús la seva curació. No li va demanar res. Va actuar pel seu conte. La movia la fe, i Jesús sabia i havia notat que quelcom especial havia sortit d’ell. En aquell moment molta gent tocava a Jesús, però no esperaven res especial d’ell. El seguien per curiositat, per la il·lusió d’estar a prop d’ell, de dir que l’havien vist i sentit aquell de qui es deien tantes coses, però poca cosa més. Volien tenir un coneixement exterior, superficial, aquell que un cop hagués passat podia oblidar-se s’oblida fàcilment. El “tocar” d’aquella dona era d’una altra manera, era des de la fe. Estava motivat per l’esperança de curar-se. D’avant d’aquest fet la força que va néixer i va sortir de Jesús era irresistible. Ni ell mateix la podia parar perquè neix de la fe. Ell mateix havia dit que la fe era capaç de moure muntanyes. Des de la fe dels creient apareix la resposta i la riquesa de Déu, que va fins al fons. Jesús no es para en una guarició biològica. Tanmateix Ell no és un miracler. Els seus miracles són signes del missatge que vol oferir a tota la humanitat: la salvació total. La guarició de cos i esperit. A aquella dona que havia anat a veure a Jesús l’havien tocat molts metges. Però Jesús és el metge suprem. La dona arribà a la guarició quan es posà vora de Jesús, i el toca, o, més ben dit quan Jesús es deixà tocar.

Quan ens fiem de Jesús, quan ens posem en les seves mans, quan el busquem i d’una manera o altra el toquem o deixem que ens toqui, no restem igual. Sempre surt d’ell una força misteriosa que transforma tot el nostre ésser. Acostar-nos amb fe a Jesús, escoltar-lo de veritat, apropar-se a ell a través dels “signes” de fe, fer silenci interior per sentir la remor de l’esperit, són els mitjans a través dels quals Ell arriba a la nostra vida, i ens cura en profunditat i de veritat.

Mn. Manuel Claret

© Vida Creixent
Ribadeneyra 6, 6è - 08002 Barcelona
08002 Barcelona
Tel. 93 412 21 20
info@vidacreixent.org
www.vidacreixent.org

Text de la fotografia de portada:
És tan a prop meu, las preferencies de Jesús

Dipòsit legal: B. 8.204-2007
Disseny: Dfinis Design
Maquetació: David Albarracín

Secretaria: Tardes d’17:00 a 19:00h

Espai de reflexió i silenci

Benvinguda a l'Advent 2012

Advent un crit, cant i pregària. És somni i il·lusió.
És compromís i preparació... És fam i set de Déu.

Advent és temps litúrgic, fort, carregat d'esperança, de tendresa i de misericòrdia.

Advent: *Espera*. Arribarà una Bona Notícia.

Advent: *Prega*. El que és bo ve del cel.

Advent: *Estima*. Que el que plori, somrigui.

Advent: *Vigila*. Que les llànties no s'apaguin.

Advent: *Prepara*. Tinguis la porta del teu cor sempre oberta.

Advent: *Anuncia*. Que tots preparem els camins del Senyor.

Heus aquí un possible programa per l'Advent 2012; seguint l'evangeli de Lluc.

Miquel Bada, pvre. Consiliari

Ho ha dit...

A l'aurora de Déu, quan Jesús naixia, els àngels proclamaren la pau als homes que Déu estima (Lc, 2,14), que és com dir a tothom. Els àngels la proclamen, els homes la treballen, el qui l'envia és ell mateix pau. Un fonament que no s'esfondra i que aguanta, per tant, el nostre treball arriscat i difícil tot mantenint la nostra esperança.
Miquel Estradé, abat que fou de Montserrat

No us quedeu immòbils com estàtues en un museu. (Als laics)

Joan XIII, (1881-1963), Papa

Jo crec que el nostre cos és un claustre matern envers una vida que ens espera. Quin pasme, quina meravella quan naixem de la nostra mare a la llum d'aquest món, si ens en recordéssim! Quin pasme, quina meravella, quan sortirem d'aquest claustre del cos a un altre món!

Joan Maragall (1860-1911), escriptor i poeta català

Els tres Reis d'Orient (fragments)

Dormen tots tres sota una sola capa;
han menjat, han begut,
de savi cor beatament rigut
amb camellers i pòtols al taulell de l'etapa.
Per cada nit, inconfortable pont,
passen cap a un nou dia amb reial paciència;
un poc de llur closa ciència
cau dins el temps obscur que corre sota el son.

...L'última tarda és prima i sense sol. L'estel
s'hi trasllueix, ja quasi sense cel
per declinar. Els tres formen la caravana:
han menjat, han begut,
a la taula reial cortesament rigut.
El camp se'ls dóna obert a dolça mida humana.
Fan cap, ja de vespre, al poblet.
L'estel s'atura al cim d'una casa – la casa:
entre el camp i un carreró estret,
la designa el quiet fulgor de l'alta brasa.
Al costat de la casa, sota l'esclat de brots
d'una grassa figuera, hi ha un pou, amb una dona
que treu aigua i que els mira d'un sol cop d'ull a tots,
acollint amb un pur llenguatge que no sona.
I entra dins, sense pressa, i en surt portant el Fill
i s'asseu al lllindar. Que tot ha estat senzill!

...I ja tothom comprèn el que és vida en la vida
i el que és vida en la mort. Un cameller fa un crit,
un altre estira d'esma el camell per la brida;
el Rei negre amb els ulls pregunta al blanc; i el ros,
que és vehement tant com és cavil·lós,
es tira a terra, amb braços oberts com un que abraça
i canvia secrets. Després, serè, amb traça

Col·laboracions

de majordom que para una taula de ric,
estén davant la Mare, damunt la llicorella,
la capa que els ha dat misteriós abric
-i que ja comença a ser vella-;
i hi fa abocar el tresor:
gemmes, perfums i or.

...Tots els infants en cercle immens hi són,
com infantats de nou per la Mare infantina,
tots voltant el tresor
per compartir-lo amb el Fill, que s'inclina
sobre els perfums i les pedres i l'or.
I l'infant d'ulls bonics que vaig ser, també hi era;
i em recordo de tot:
com vaig tastar, com tots, curios pres pel mot,
la mirra, amarga amb aroma estrangera.
I tinc, ben enfonyada, però he perdut la clau,
una turquesa dura, única pel seu blau;
i un robí, talment una espurna
de sang divina; i ara que em faig vell,
mai no me'l miro, roig sobre el desat anell,
que no hi vessi una lenta llàgrima taciturna.

Carles Riba

Moments XXIX Assemblea diocesana

Per tirar-se pel balcó

La setmana passada, una dona de cinquanta-tres anys es va suïcidar al municipi basc de Barakaldo quan una comissió judicial anava a desnonar-la del seu pis. La dona quan va veure la comitiva judicial que venia cap a casa seva i que trucava al seu pis, amb tota la sang freda els hi va obrir la porta, va agafar una cadira, es va acostar al balcó i es va llançar al buit des d'un quart pis. Va morir a l'acte.

Segons el Departament d'Interior basc la víctima es deia Amaia Egaña i era la dona d'un ex-regidor socialista de Barakaldo, José Manuel Asensio, i ella també havia estat ex-regidora socialista d'una població veïna de Baracaldo, d'Eibar, i era una amiga íntima de l'ex-lendacari Patxi López. Fa dues setmanes, un veí de Burjassot, a València, també es va llançar des del balcó de casa seva quan l'anaven a desnonar. Quan va arribar al pis una comissió judicial, acompanyada de la policia local, per desallotjar la família de casa seva, l'home va saltar, des d'un segon pis, i va patir ferides de gravetat.

I un altre home de cinquanta-quatre anys de Granada es va suïcidar just abans de ser desnonat. El 2007 havia formalitzat una hipoteca de 240.000 euros que ja no podia pagar. Tot això

són un rosari de desgràcies produïdes pels desnonaments. La causa primera, evidentment, és la crisi econòmica.

En aquest cas la crisi que es despenja directament de la bombolla immobiliària que va viure el nostre país, que primer el va portar a l'èxit i que ara l'ha enfonsat en la misèria. Però, després de la crisi econòmica ha vingut la crisi social que afecta ja a amplis sectors de la nostra societat que no poden afrontar el pagament de les fortes hipoteques i que, alhora, el retorn del pis ja no els hi és la garantia de no haver de continuar pagant una gran part de la hipoteca, atesa la gran devaluació de les propietats immobiliàries.

Però, després de la crisi econòmica i de la crisi social, ara venen tot un seguit de crisis personals que són imparables i que destrossen les vides de moltes persones. No és gens estrany que una dona que veu que té greus dificultats econòmiques per arribar a final de mes i que també es veu obligada a deixar el seu pis pensi que la seva vida ja no té cap sentit ni cap possibilitat i es vegi abocada a desaparèixer del món... a tirar-se pel balcó! És realment trist!

És per això que Càritas aquesta mateixa setmana ha fet pública una

nota informativa en la que demana urgentment solucions per a aquests casos, com molt bé s'informava des de la nostra "Catalunya Religió", ja que no s'ha cansat de denunciar "reiteradament el creixement escandalós de famílies afectades per la greu problemàtica dels desnonaments, i pel retard vergonyós en l'adopció de mesures que abordin d'arrel el problema". Però, mentrestant, Càritas Diocesana de Barcelona diu que ha triplicat les ajudes en matèria d'habitatge entre els anys 2007 i 2011, passant de 500.000 a 1,5 milions d'euros. Han estat ajudes per evitar la pèrdua de l'habitatge o d'un sostre de famílies en situació econòmica greu, que des del 2011 s'ha ampliat amb el Servei de Mediació en Habitatge (SMH) que des del mes de setembre del 2011 ha atès ja a 900 famílies -és a dir, a prop de 3.500 persones. En 350 casos han trobat una solució al seu problema.

I així ho expliquen en una extensa nota que Càritas ha emès aquesta setmana en la que recorden els arguments que ha anat repetint durant aquests darrers anys per posar "fre immediat a la sagnia d'exclusió social que s'està generant pels problemes de pagament dels

habitatges i que no ha trobat un aturador oportú i just en cap de les iniciatives que fins avui han estat adoptades pel Govern". Càritas insisteix en donar una "segona oportunitat i un rescat financer a les famílies" ja que només "destinant un 1,5% dels fons obtinguts pel Rescat dels Bancs (pel FROB) permetria salvar dels desnonament a 30.000 famílies". També s'exigeix amb urgència la reforma de la legislació sobre l'endeutament de les famílies i es considera que les propostes aprovades el passat juliol per unanimitat pel Parlament de Catalunya "constitueix una base òptima per accelerar l'aprovació del nou marc legislatiu estatal que les famílies necessiten de forma urgent". Una vegada més Càritas denuncia que el veritable problema és la inexistència d'una política d'habitatge i d'oferta d'habitatge de lloguer a preus socials, per sota dels 200 euros mensuals, i amb durades dels contractes d'un mínim de 10 anys". Paral·lelament, reclama una moratòria immediat dels desnonaments.

*Dll, 19/11/2012
Francesc Romeu*

Nadal

Cada any tornem a celebrar les Festes de Nadal, de Cap d'Any i de Reis, com en un retorn constant, generació rere generació.

Torna Nadal i Nadal es viu cada any d'una manera diferent, fins i tot, malauradament, amb persones que ja no es troben entre nosaltres en aquest Nadal i que en aquests casos les famílies ho viuen amb la tristesa de la absència. També en el conviure amb la malaltia que pateixen les persones estimades, com també els patiments que a causa de la crisi, que pateixen els més pobres per la falta de treball i que sense ingressos cada dia poden posar menys queviures a la taula i això fa que les alegries d'aquests dies quedin barrejades amb els plors.

Institucions com Càritas i altres O.N.G. s'esforcen en pal·liar aquesta crisi fent campanyes de recapte i entrega d'aliments i joguines a famílies necessitades en aquestes entranyables festes.

Però si esdevé que es pot viure en salut i família, el Nadal és un temps especial, de festa i xerinxola, com diu la cançó, de poemes i càntics d'alegria, perquè es celebra que ens ha nascut un Salvador, Jesús, el Senyor, i això és un do i costum que no es pot perdre.

També Nadal és un temps per tal de viure'l profundament. Temps per fer alguna introspecció dins el món sorollós i ràpid que patim, tot coneixent-nos una mica més a nosaltres mateixos. El temps de Nadal ens pot ajudar a descobrir actituds humanes d'una profunditat (i no sempre de moda) : la humilitat, la donació als altres, l'actitud de servei als amics, companys, i fins i tot desconeguts. Nadal és una crida a la bondat. El Nadal autèntic, el del Pessebre amb el nen Jesús, i no el dels Grans Magatzems, és un do del cel.

El Nadal és un temps de reunió i fonamentalment d'expressar *afinitat, amor, afecte, proximitat a les persones que més ens importen.*

Viure el Nadal autèntic ens ajudarà adonar solidesa a las nostres vides, i a separar el gra de la palla, a viure més profundament mitjançant el conreu d'una vida espiritual que cerqui transparència.

Narcís (extret i traduït d'Internet)

Conferències

Exploradors de la llum. A càrrec de Silvia Carrasco, directora de KTT, Institut de Ciències Fotòniques

Ens parlarà de la llum, entre matèria i l'energia i com la podem fer servir i per a què?

Dimecres, 5, desembre, 2012

Horari: 19.00 h

Cosmo Caixa (Isaac Newton, 26. T.

93 212 60 50) Activitat gratuïta. Places limitades. Es pot reservar lloc a www.CosmoCaixa.com/agenda

Exposicions

Abans del diluvi. Mesopotàmia 3500-2100 aC

Cafè-tertúlia amb les arts. Activitat adreçada a majors de 60 anys.

Fa uns cinc mil cinc-cents anys els pobles mesopotàmiques van crear les primeres ciutats. Amb la primera ciutat, Uruk, es va crear la primera xarxa de comunicacions, es va instaurar la divisió del treball, les jerarquies socials, el capitalisme. Es va inventar l'escriptura, el càlcul, les unitats de mesura del temps. També va sorgir el capitalisme, el poder. Tot una sèrie de coses que ens han llegat a través de la Bíblia, l'Alcorà i diversos textos grecs.

Cada dimarts a partir del 4 de desembre

Horari: a les 16.30 h

CaixaFòrum (Av. Francesc Ferrer i

Guàrdia, 6-8. Tel. 93 476 86 00)

Entrada gratuïta. Places limitades.

Inscripció prèvia al 93 476 86 30

Llibres

Broggi, Moisès. *La necessitat de ser útil.*

Barcelona: Edicions 62, 2012

Llibre de converses entre el Dr. Broggi i

Teresa Pous. Resumeix les aportacions de Broggi a la medicina i a la pau i també a la causa independentista.

Iturbe, Antonio G. *La bibliotecària*

d'Auschwitz. Barcelona: Columna, 2012

La història de la biblioteca més petita del món però que va donar esperança i alegria i sentit de viure en la normalitat a molts nens en un entorn gens normal. La personalitat de la nena que portava la biblioteca destaca per la seva valentia i esperit de servei, sense deixar de ser una nena amb totes les pors i dubtes de l'edat.

Passejades

Paral·lel i Poble Sec, entre l'oci i la lluita.

A Càrrec de Jordi Corominas

El Paral·lel aglutinà, a finals dels segle

XIX i fins ben entrat el segle XX, un món especial on es barrejaven la lluita obrera i el locals d'oci més particulars de Barcelona.

Dissabte 15 de desembre

Horari: 10h

Centre Cultural La Casa Elizalde

(València, 302. T. 93 488 05 90)

Preu: 10,90 €

Teatre per portar-hi els nets

El bosc de Grimm +3

Espectacle sense paraules inspirat en el contes tradicionals: *Blancaneus, Polzet, Caputxeta Vermella, La bella dorment.* Experiència a través de música, titelles, objectes i projeccions.

Dies: 27, 28, 29 i 30 de desembre

Horari: a les 12.00 h

CaixaFòrum. (Av. Francesc Ferrer i

Guàrdia, 6-8. T. 93 476 86 00)

Agenda 2012 - 2013

Desembre 2012

Dijous 13: Reunió d'animadors, única del mes. A les 5 de la tarda, a Rivadeneyra, 6, 3a. Aula 1. Tema IV – ÉS TAN A PROP MEU, ¿Qui m'ha tocat? (Lluc 8,45).
Celebració del Nadal, nades i un petit tast de torro amb joia i alegria.

Gener 2013

Dijous 10: Reunió d'animadors, única del mes. A les 5 de la tarda, a Rivadeneyra, 6, 3a. Aula 1. Tema V – MOLT PER AGRAIR, ¿No eren deu els qui han quedat purs? (Lluc 17,17-18).

Febrer 2013

Dissabte 2: Celebració de la Candelera Simeó i Anna patrons de Vida Creixent. Basílica Sant Josep Oriol.

Dijous 7: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a Rivadeneyra, 6, 3a. Aula 1. Tema VI – ATENCIÓ PERSONALITZADA, Si un home te cent ovelles i en perd una,¿no deixa les noranta nou a la muntanya i va a cercar la perduda? (Mateu18,12).

Dijous 14: Reunió d'animadors. A las 5 de la tarde, en Rivadeneyra 6, 3a. Aula 3. Tema VI – ATENCIÓN PERSONALIZADA, Si un hombre tiene cien ovejas y se le descarria una de ellas, ¿no dejará en los montes las noventa y nueve, para ir en busca de la descarriada? (Mateo18,12).

Març 2013

Dijous 7: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a Rivadeneyra, 6, 3a. Aula 1. Tema VII – SINCERS DEL TOT. ¿Surt de tu, això que em preguntes, o bé altres t'ho han dit de mi? (Joan 18, 33-34).

Dijous 14: Reunió d'animadors. A las 5 de la tarde, en Rivadeneyra 6, 3a. Aula 3. Tema VII – SINCEROS DEL TODO, ¿Dices eso por tu cuenta, o es que otros te lo han dicho de mí? (Juan 18,34).

Maig 2013

Dimecres 8, XXVII Trobada interdiocesana de Vida Creixent de les diòcesis de Catalunya, Andorra i Les Illes, a la diòcesi de Lleida.

La Secretaria de Vida Creixent romandrà oberta de dilluns a divendres en horari de 5 a 7 de la tarda.

vidaCreixent
MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN

Amb la col·laboració de

Generalitat
de Catalunya
**Departament
de Benestar Social
i Família**